

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum IV. Decretalium, per viginti, & unum Titulos distributum, De
Sponsalibus, Et Matrimoniis, eorumque impedimentis, ac dispensationibus,

...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1702

Articulus I. Quid, & quotuplex sit incestus?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73058](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73058)

- ac ejus uxorem, etiam sublatâ adoptione, idem quoad hunc juris effectum dicendum erit de jure canonico.
1135. Ad 3. in n. 1129. R. verum esse, quod adoptio sit facti; effectum tamen, quem ei tribuit jus civile, non esse facti, sed juris. sic, quod sponsalia de futuro celebrata sint inter Cajum, & Titium, est quidem facti; quod autem exinde nascatur impedimentum publicæ honestatis, est quid juris, & ita quidem, ut ejusdem juris dispositione fieri possit, quod cesset hic juris effectus, esto fieri non possit, quod non præcesserit factum, vel tantum sit ad certum gradum, esto prius porrexerit se in amplius; ita dicendum erit in præsentem.
1136. Ad 4. in n. 1130. R. nego consequentiam; ratio est ex n. priori. Nam pro-

pinquitas legalis (quam fraternitatem legalem diximus) non ex natura rei, sed solius humani dispositione parit effectum, qui est ne frater adoptivus sit maritus sororis; & si adoptivus sit maritus femine, que fuit uxor adoptantis; vel ne adoptivus sit maritus uxoris adoptati, est juris dispositione adoptionis effectus etiam adoptione sublata per emancipationem, ex ratione datâ in præmissis. Nam inter collaterales, non autem in linea recta, cessat dispositione juris ratio publicæ honestatis adoptione sublata ex d.

Ergo. Institut. de Nupt.

QUÆSTIO XIII.

In Tit. XIII. De eo, qui cognovit consanguineam uxoris suæ, vel sponsæ.

HOc titulo agitur de crimine incestus, ex quo nascitur impedimentum impediens; & ratione affinitatis inde confurgentis, etiam dirimens matrimonium. Incestum definit Pereyra in *Elucid. n. 905. Coitum cum consanguinea; & n. 1509. copulam cum propinqua.*

ARTICULUS I.

Quid, & quotuplex sit incestus?

1137. Incestus propriè est carnalis copula inter consanguineos, vel affines in gradu prohibito. Et ideo carnalis copula, eaque perfecta inter propinquos propinquitatem solùm spirituali, vel legali, aut ex sponsalibus orta, non est propriè incestus; nec etiam circumstantia necessariò explicanda in supplicatione pro matrimonij dispensatione obtinenda, si oratores aliam causam habeant, quam justè allegare possint pro ea impetranda; ita Sanchez l. 8. hic d. 25. n. 9. Bonacin. de Legib. d. 1. q. 2. p. 5. n. 12. & alij. Ex quo colliges. 1. incestum esse duplicem, nimirum alium esse propriè, alium impropiè talem. Et ideo ex copula solùm imperfecta non nascitur incestus propriè dictus. Quare si copula non fiat per veram seminis virilis intra naturale vas mulieris effusionem, incestus solùm impropiè est; ita Sanchez

tit. n. 10. Bonac. n. 11. & alij; nec in penalibus venit nomine incestus, cum hæc restringenda sint.

Advertendum autem; copulam, etiam perfectam, cum consanguinea, vel affinis, sine notitia consanguinitatis, vel affinitatis, esse incestum solùm materialiter; ut colligitur ex c. 1. h. t. adeoque nec venire nomine incestus in penalibus; nec in supplicatione pro matrimonij dispensatione necessariò exponendam; sic Gutierrez de matr. c. 77. n. 11. Hoc probabiliter extendit Sanchez l. 8. d. 25. n. 10. ad casum, modò unus eorum ignorat circumstantiam consanguinitatis, vel affinitatis; quia in penalibus, & odiosis incestus sumi debet strictè, nimirum pro copula scienter à consanguineis, vel affinis habita, prout dicitur n. seq.

Contrarium sentit Vincentius de Juris; l. 1. dispens. matrim. c. 4. n. 254. si aliunde in supplicatione incestus explicandus sit. Nam supposito, quod incestus expressio necessaria sit, debet consequenter cum suis circumstantijs exprimi. Verum, esto in aliquo casu foret obligatio exprimi incestum, nullâ tamen lege ostenditur incestum factum ab uno cum ignorantia consanguinitatis, vel affinitatis, in penalibus, & odiosis venire sub nomine incestus.

incestus. Nec obstat contraria quorundam Curialium opinio; nam ad hoc patet ex infra dicendis. Si verò copula habita sit cum consanguinea, vel affine post dispensationem à Pontifice, vel ejus delegato jam factam, licet nondum contracto matrimonio, non est incestuosa, ex n. 1137. quia non est copula in gradu prohibito. Nā prohibitio, facta jam dispensatione, sublata est; sic Corradus cit. l. 8. c. 1. à n. 43.

ARTICULUS II.

An. & quale impedimentum conjugii præstat incestus cum Consanguineo alterius?

1140. *Be.* Incestum propriè dictum, à viro cum consanguinea suæ uxoris, vel ab uxore cum consanguineo viri, præstat incestuosis impedimentum impediens matrimonium etiam mortuo conjugè, cum aliis. Constat ex *q. h. t.* ubi de viro, qui carnaliter cognovit filiam suam (hoc est privignam suam, seu suæ uxoris filiam ex alio viro susceptam) dicitur: *nec filiastra, nec ille (qui fornicatus fuit) ullo unquam tempore, poterunt (post mortem uxoris) cum alia matrimonium contrahere.* Ex quo deducitur hoc impedimentum impediens, de jure esse perpetuum; ut colligitur ex illis verbis: *ullo unquam tempore.* 2. Intelligi de incestu formali, & propriè dicto. Nam hoc impedimentum est penale, cum statuitur in penam delicti; & colligitur ex *c. in lectum. 36. q. 2. & c. si quis 8. eod. c. & q.* ubi expressè requiritur scientia in utroque; & *c. 1. h. t. ibi:* cum filiastra sua scienter fornicatus. Nec præstat tantum viro, sed etiam uxori, committenti incestum cum consanguineis sui conjugis. Ratio enim statuendi hoc impedimentum fuit incestus, æquè in uxoribus, ac in viris frequens cum consanguineis alterius conjugis; & ideo etiam in *c. si quis viduam 32. q. 7.* expressè fit mentio *de muliere*, ibi: *si qua cum duobus fratribus, seu cum patre, & filio:* idem habetur in *c. si quis cum matre. 34. q. 2. ibi:* si autem hoc fecerint ipse femine, absque maritis perpetuo maneat.

1141. Not. autem idem impedimentum præstari affinibus, cum quibus vir aut uxor incestum commisit. Hinc privigna, quæ cum vitrico suo, vel privignus, qui cum novercâ suâ incestum commisit, eo ipso

contrahit impedimentum impediens matrimonium cum quibuscunque alijs: constat ex *c. 1. h. t. ibi:* *nec filiastra, nec ille ullo unquam tempore poterunt cum alio matrimonium contrahere.* Unde si Titius, postquam fornicariè cognovit Bertam, incestum committat cum affine sua in primo vel secundo gradu, ambo incestuosi contrahunt impedimentum perpetuò impediens matrimonium cum alijs. Ratio est ex dictis, præsertim *c. si quis cum matr. 35. q. 2.* in n. priori. Hinc ex incestu cum consanguinea uxoris, etiam superveniente matrimonio jam contracto, nascitur affinitas inter virum, & uxorem; quæ tamen matrimonium prius contractum non dirimit, sed tantum incestuoso adimit jus exigendi debitum ab innocente: prima pars est ex *c. d. secretionem. 6. h. t. ibi:* *sed nec affinitas, quæ post contractum legitime matrimonium inter virum, & uxorem iniquè contrahitur &c.* secunda ex *c. 1. eod. ibi:* *nec à matre debitum petere potest,* loquitur de viro, qui cum sua privigna incestum commisit.

1142. Et si autem matrimonium ab incestuosis, non obstante impedimento solum impediens in initium, illicitum sit; est tamen validum; prima pars est, quia sic impeditis jure prohibitum est matrimonium: secunda pars est ex *c. Transmissæ 4. h. t. ubi vir,* qui post mortem uxoris, carnaliter cognitâ suâ privignâ, contracto deinde cum alia matrimonio, jubetur huic, *tanquam uxori legitime, cum requisitus fuerit, debitum reddere;* adeoque ex incestu cum privigna, matrimonium postea illicitè cum aliâ contractum, agnitum est tanquam validum; aliàs enim mulieri huic petenti debitum, reddere posse non diceretur. Ex quo sequitur ex incestu cum consanguinea uxoris commisso, etiam post mortem uxoris, hoc impedimentum tantum impediens nasci. Nam in *c. Transmissæ,* expressè punitur G. privatione juris exigendi debitum ab uxore postea ducta, quia uxore suâ priori defunctâ filiam ejus, seu privignam propriam, copulâ carnali cognovit. Hinc incestuosus conjunx non obstante, quòd ab innocente non possit licitè debitum exigere (nisi ab hoc requisitus) nihilominus legitime uxori cohabitare, & necessaria subministrare tenetur. *c. Transmissæ 4. h. t.*